

24.04.2023 PONEDELJEK Fidelis Sigmarinški, duh.muč.	KAPELA ob 19h	++ PIPAN, Tomaj 94
25.04.2023 TOREK Marko, evangelist	KAPELA ob 19h	++ GORUP, Tomaj 11
26.04.2023 SREDA Bazilej, šk. in muč		NI NAROČENIH SV.MAŠ
27.04.2023 ČETRTEK Teodor, opat		
28.04.2023 PETEK Ludvik M.G.Montfortski, r.ust.		
29.04.2023 SOBOTA Katarina Sienska, c.uč.		
30.04.2023 4 VELIKONOČNA NEDELJA Pij V. papež	KAZLJE ob 8.30 TOMAJ ob 10.00	V ČAST MATERI BOŽJI ZA ZDRAVJE, Dobravlje 4 ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

VEROUK REDNO še ta ponedeljek 24.4 za 3.in 4.RAZRED ter za birmance.
Prvomajske počitnice od 27.4. do 7.maja.
3.maja pa začnemo z šmarnično pobožnostjo v Križu. Verouk imamo potem še do 28.maja.

Akcija Karitas - na razpolago so položnice.

ŽUPNIJA TOMAJ
3 VELIKONOČNA NEDELJA

Štev.17/LETO XI.

23. APRIL 2023

Učenca spoznata Jezusa po lomljenju kruha

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 24.13-35)

Glej, prav tisti dan, prvi po soboti, sta dva izmed Jezusovih učencev potovala v vas, ki se imenuje Ęmavs in je šestdeset stadijev oddaljena od Jeruzalema. Pogovarjala sta se o vsem tem, kar se je zgodilo. In medtem ko sta se pogovarjala in razpravljala, se jima je približal sam Jezus in hodil z njima. Njune oči pa so bile zastrte, da ga nista spoznala. Rekel jima je: »O kakšnih rečeh se pogovarjata med potjo?« Žalostna sta obstala in eden izmed njiju, ki mu je bilo ime Kleopa, mu je odgovoril: »Si ti edini tujec v Jeruzalemu, ki ne ve, kaj se je tam zgodilo te dni?« »Kaj neki?« je rekel. Dejala sta: »To, kar se je zgodilo z Jezusom Nazarčanom, ki je bil prerok, mogočen v dejanju in besedi pred Bogom in vsem ljudstvom; kako so ga naši véliki duhovniki in poglavarji dali obsoditi na smrt in križati. Mi pa smo upali, da je on tisti, ki bo rešil Izrael. Vrh vsega pa je danes že tretji dan, odkar se je to zgodilo. Vsi iz sebe smo tudi zaradi nekaterih žena iz naših vrst. Ko so bile zgodaj zjutraj pri grobu in niso našle njegovega telesa, so se vrnile in pripovedovale, da so celó videle, kako so se jim prikazali angeli, ki so povedali, da on živi. Nekateri od naših so šli h grobu in so našli vse takó, kakor so pripovedovale žene, njega pa niso videli.«

In on jima je rekel: »O nespametna in prepočasna v srcu, da bi verovala vse, kar so povedali preroki! Mar ni bilo potrebno, da je Mesija to pretrpél in šel v svojo slavo?« Tedaj je začel z Mojzesom in vsemi preroki ter jima razlagal, kar je napisano o njem v vseh Pismih. Medtem so se približali vasi, kamor so bili namenjeni. On pa se je delal, kakor da gre dalje. Silila sta ga in govorila: »Ostani z nama, kajti proti večeru gre in dan se je že nagnil.« In vstopil je, da bi ostal pri njiju. Ko je sédel z njima za mizo, je vzel kruh, ga blagoslóvil, razlomil in jima ga dal. Tedaj so se jima odprle oči in sta ga spoznala. On pa je izginil izpred njiju. In rekla sta drug drugemu: »Ali ni najino srce gorelo v nama, ko nama je po poti govóril in razlagal Pisma?« Še tisto uro sta vstala in se vrnila v Jeruzalem ter našla zbrane enajstére in tiste, ki so bili z njimi. Govorili so: »Gospod je res vstal in se prikazal Simonu.« Tudi onadva sta pripovedovala, kaj se je zgodilo na poti in kako sta ga prepoznala po lomljenju kruha.

Duhovna spodbuda

Pot nazaj

Odsek ceste, ki poteka med Jeruzalemom in Emavsom, ima dva nasprotna pomena in cilja. Učenci, ki so zapustili Jeruzalem, hodijo po poti razočaranja. Na vsakem koraku se njihovo upanje sesuje. Kot da bi se svet podrl na njihova pričakovanja.

Za Neznanega, ki ju nenadoma

spremlja, pot zapelje v nasprotno smer. Vrnitev na izhodišče. Od te točke se napaja polna novost velike noči. Pogovori so zelo različni. Učenca pripovedujeta izkrivljeno, razočarano, potrto. Ne znajo odvrniti pogleda od kratkovidne vizije dogodkov, ki so jih prevzeli. Romarski diskurz, ki združuje njihove korake, je poln spomina. Tragično gledajo na današnji dan glede na celotno zgodovino odrešenja, ki se uresničuje danes. Ta vizija me fascinira. Vendar pa je najbolj vztrajna, najbolj boleča, najbolj grenka skušnjava, ki jo doživljam v življenju, povezana s pritrjenostjo mojega pogleda. Ne vidim luči ljubezni, ki gori. Gledam samo temo, ki se počasi spušča v moje življenje in v moje srce. Če se včasih opogumim, da grem dlje, se to zgodi, ko začnejo v meni odzvanjati besede Neznanega: »Počasen si in trdega srca, verjameš. Sploščen si z dogodkom, ki je že mimo. Prvič čutim potrebo, da povem vam in vsem tistim, ki tvegate, da ne verujete, da se ozrete nazaj, in se poglobite v besede Mojzesa, prerokov, Davida, vseh vernikov v Izraelu, njihove želje po Mesiju. Pred očmi imate Mesijo in ga ne prepoznate. Pojdi dlje. Naj ti blato življenja ne zamaže oči. Ali se ne zavedate, da je v spominu, ki ga postavljam pred vas, neustavljiva želja po srečanju z Božjim Sinom? Ali se ne zavedaš, da če hočeš najti Luč, moraš iti nazaj po korakih, ki so te odpeljali stran?» Tako je, v določenih trenutkih nam je zelo težko verjeti, da je smrt Jezusa iz Nazareta na tistem križu čudovito rojstvo življenja. To je Jezusova skrivnost: v njegovi smrti je vse življenje.

To je razumel stotnik, ki je, ko ga je videl tako umirati, veroval v Boga življenja: Jezusa, moža iz Nazareta, Božjega sina.

Želim si, da bi izjokal muko svoje duše in bil sposoben manifestirati čudovit dvoboj med smrtjo in življenjem. Želim si, da bi lahko zavpil zmago življenja.

Jezus se strinja, da gre vse do hiše v Emavs. Ta hiša je dragocena. To je hiša zbor, ki moli.

Med potjo je Jezus dal opoj svoje Besede.

V hiši daje kruh nesmrtnosti. Beseda in kruh razkrivata skrivnost. Te utrujene oči, blizu slepote, nenadoma zaslepi kruh, ki se lomi in daje.

Nihče ne izgovarja Jezusovega imena. Ta kruh je Jezus, Vstali. Živeči.

Srce obeh učencev, utrujenih in umorjenih v svojih pričakovanjih, doživi nepričakovan ogenj. Gori kot goreč grm, v katerem so plameni velike noči. Prežemajo. Vse prečistijo. Postanejo vir energije.

In medtem ko jim Jezus izgine izpred oči, oba iz Emavs spet najdeta Luč. Nogam povrnejo moč. Najdejo energijo srca. In tečejo, tečejo, vračajo se po svojih stopinjah nazaj v . Zdaj je nemogoče zadržati veselje, začudenje, nepričakovano razodetje.

Verjamem, da še nikoli nismo bili soočeni z goloto naše uboge vere. Ljudje utrujeni od Jezusa Kristusa.

Skupnosti, navajene na Jezusa Kristusa. Medtem ko Jezus želi od nas ljudi, ki vsak dan doživljajo njihovo odkritje.

Ko opazim, da mi srce upočasnjuje, razumem, da se navajam govoriti o Jezusu, pripovedovati novice, ki ne pripadajo meni. Ne izrečem svoje ljubezni. Ne oznanjam svoje brezpogojne predaje v njegove roke. Vendar mi Bog ne daje klica, da bi oznanil mrtvega. V srce mi je položil poklic, ki kliče po življenju, ne smrti.

Narediti moram še nešteto korakov, kot začetnik vere, ki se še ni odstavil od mleka. Ki je izgubil začudenje. Kar tvega, da nikoli ne boste našli neustavljivega poguma za novico, za katero je vredno dati življenje. Moja vera šepa. Moja vera je negotova. Zdi se, da me moja vera ne podpira v nekaterih ključnih stičiščih obstoja. Zdi se, da je vera izgubljena v mojih mislih in srcu. Moje vere se v mojem obstoju ne dotika žar velikonočnega jutra.

Jezus, Neznani za ljubezen, stoji poleg mene, da ne vzbudi strahospoštovanja. Želi, da z njim izrazim svoja razočaranja; hoče, da s poslušanjem pridem na cilj vere, ki jo ljubi. Na tem križu On visi in Njegove rane so vedno žareče. Pomeni mi: »Nisem te rešil z zlatom in srebrom, s podkupljivimi stvarmi. Svoje življenje in svojo ljubezen sem postavil na tehtnico. Ne bodi več nevernik, ampak vernik.«

Jezus, kako ubogega učenca si izbral. Prihajam na dokončno polovico svojega življenja in še vedno premlevam sam s seboj, ali naj verjamem ali ne. Ne gre za misli ali doktrine. V glavi bi bilo vse enostavno.

Jezus, to je stvar srca.

Na kocki je ljubezen.

Na kocki je preverjanje mojih odločitev.

Jezus, do mene si tako nežni, da mi nikoli ne delaš nasilja. Čakaš, potrpežljivo, da v tvojem pripovedovanju zagledam tvojo prisotnost, ki me hoče le pritegniti.

Jezus, ti veš, da je "moja vera gotova".

Jezus, nič več ne pride v poštev, ko pogledaš moje srce, ker ljubezen ni tako varna.

Jezus, pomagaj mi dolgo poslušati, medtem ko govoriš.

Jezus, pomagaj mi, da ostanem še dolgo v premišljevanju, medtem ko se ti daruješ, živi Kruh in dišeča Kri.

Jezus, razumel si, da se moji koraki ne morejo končati v Emavs. Za to se razkriješ in me, ne da bi me spremljal, vodiš nazaj v Jeruzalem. To je kraj spominov, ki rešujejo. To je kraj, kjer

moram postaviti svoj šotor, da te popijem. To je kraj, od koder grem na pot, da grem onkraj Svetega mesta. Iti in spoznati toliko svetih mest, majhnih in velikih, bogatih in revnih, polnih bede in bogastva.

Jezus, priznati moram, da me ne postavljaš pred alternative. Jezus, edina pot je, da grem. Jezus, edina ljubezen je opaziti.

Jezus, edina družba je vonj po človeštvu.